

NORWOOD, MASS.

Naisten ompeluseura näyttää alkaneen tänä talvena erinomaisen pitteään. Ompeluseuran uudet työt kevätsiä myyjäisiä varten on jo jaettu. Jokaisella, jolla ei vielä ole käsityötä tehtävänä, käyköön ompeluseuran kokouksesta hakemassa. Muistakaa, että kaikki Norwoodin naiset käydä torstaisin ompeluseuran kokouksissa. Kahvi on ollut aina hyvin keitettyä, kerma on ollut hyvää ja leikin laskut siinä mukana tavallista huvittavampia.

Ukkomiehet aikovat itämaahommallaan lyödä tyttöjä ja polkea korville. 9 p. on se ukkojen juhla; kannattaa sinne mennä väkeä kuin kansainvälisen aikaan siten antaaksemme heidän hommalleen kuuluvan arvon.

Itäkoulu, jota osastomme hommasi lähemmäksi suomalaista asutusta, on alkanut toimintansa ja edistynyt uudessa paikassaan paremmin kuin vanhassa. Osastomme jäsenet runsaaluksina käyvät tavallensa läksyjään. Toivotamme vaan, että ei innostus liian aikaiseen loppu!

Osaston työkokouksessa 19 p. keskusteltiin m. m. seuraavista asioista: Joulujuhlia tulnane viettämään kolmena päivänä. Lasten kuusijuhla järjestetään sunnuntai- ja maanantai-iltoina. Osastomme jäsenet runsaaluksina käyvät tavallensa läksyjään. Toivotamme vaan, että ei innostus liian aikaiseen loppu!

Veri-sunnuntain muistojuhlaa kyläsämme taas tänäkin talvena vietetään täällä vieraskielisten osastojen kanssa yhteisenä juhlaan. Valittiin kolmehenkinen komitea avustamaan juhlan valmistamista.

Osastomme jäsenistössä on vakava virhe, virhe sellainen, joka todistaa kasvatuksen puutetta yhteisiä tilaisuuksiamme kohtaan. Puheluiden aikana ja koko ohjelman suorituksen aikana yleisö, jonka olisi pitänyt tulla haallille ohjelmasta nauttimaan ja oppimaan siitä jotain, pitää meteliä sellaista, että nälkä, joka ohjelmalle antavat arvon, käy mahdottomaksi seurata sitä. Tämä on huolestuttava puute jäsenistössä, eikä kuitenkaan sellainen virhe, että ei voitaisi parantaa. Rauhattomuus ja kulkiminen kaikista joutavista asioista ohjelman aikana täytyy lopettaa. Jokaisen omasta puolestaan täytyy laata vallattomuksien ja ei välttämättömien asioiden toimittelemisesta. Mitä olisi pönttä meidän yhteisissä pyynnöissämme meidän kylässämme, jos ei olisi sitä nanteemme antamaa, kasvattavaa ja yhteen liittävää vakavuutta mitä puoluksien selvitelylle meille antaa. Huolestuttava virhe on, että itse yllä, nim. asioiden selvittelylle ja opetukselle, mitä osastomme jäsenillemme jakaa, pannaan vähemmän huomiota kuin seuraajillemme. Muistetaanpa että tietoisuutemme kasvatus, luokkakasvatus, mitä ohjelman suoritus pyrkii tekemään, on se yhtenäinen voima, joka lupaa ja takaa taas puolestaan toverillisempaa seuraajiamme.

Osaston perhejuhla 12 p. oli varustettu runsaalla ohjelmalla. Sotilakunta soitteli lausuttiin runoja, laulut yleisö palkitsi käntentaputuksella. Raivaanjan toimittaja J. P. Syrjälä puhui työväenliikkeen saavutuksista. Etteenpäin menemistä eikä taaksepäin pitää työväenluokan aina totuutenaan pitää. Työväen joukolla on oma siivestysvoimansa ja vilkas seuraajiamme, mikä ei ole porvariskoplaakunilla täällä suomalaisten keskuudessa. Vakava opetustyö on kuitenkin tärkeintä eikä sitä pitäisi laiminlyödä, eikä jättää sivualla seuraajiamme nähdessä. Esitettiin kaunis yksinäytöksinen näytelmä "Hyljätty". Jäsenistöä oli tilaisuuteen kertynyt tuvan täydeltä. —E. S.

KÖYHÄN PIKKU SISKO.

(Jatk. 3:lta sivulta)

maan. Äiti ja poika eivät kumpikaan nukkuneet sinä yönä. Lääkäri, joka kutsuttiin, sanoi kuumeen olevan vakavaa laatua,

joka tarvitsee vakavaa huolenpitoa.

Seuraava päivä oli Uuden vuoden juhla, ja Anton auttoi äitiään vielä aamulla Veronan hoitamisessa, istuen Veronan vuoteen ääressä sillä aikaa kun äitinsä nautti kipeästi tarvitsemaansa lepoa. Sitte hän itse lepäsi hetken, jonka jälkeen lähti kööriharjotuksiin. Hän oli ikävällä mielellä siksi, että Veronan sairaus tuotti hänelle lisäkulkun. Hän ei tiennyt mitään Veronan vanhempien olopaikasta, eikä hän myöskään tiennyt mitään Veronan raha-asioista. Hän kuitenkin arveli että Veronalla ei ole mitään. Hänen mieleensä ei ensinkään johtunut lähettää Veronaa hospitaaliin tai minkäänlaiseen armelaisuuslaitokseen, koska Verona oli sairas, ja sairaus voi kohdata ketä hyvänsä ja milloin hyvänsä, joten tekisi minkä voi hänen hyväkseen. Mutta hän ymmärsi mitä se merkitsee hänen pankkilaskuilleen, omalle levolle ja äitinsä terveydelle. Äitinsä oli hyvä sairaanhoitaja, mutta häntä arvelutti se josko äitinsä voisi kestää ponnistusta.

Kipeällä sydämellä oli hän hyvin puetussa, kevytmielisessä, hymyilevässä seurassa, jotka laulullaan antoivat taiteellisen täydennyksen sunnuntain seremoniaan. Kokonaisia maailmoja oli heidän ja hänen oman kurjan, poljetun, alhaisen seurapiirinsä välillä. He eivät voineet edes kuvitella mielessään sitä kaupunginosaa missä hän asui, tai millaista elämää hän eli. He eivät olleet koskaan kysyneet häneltä missä hän asui, ja jos olisivat kysyneet, olisi hän antanut heille väärän osotteen. Hän tiesi, että jos ilmoittaisi alhaisen asemansa, merkitsi se hänelle vielä suurempaa alemuutta ja unhoitusta. He eivät tahtoisi enempää häntä seuraansa.

Mrs. Raymond oli mennyt niin pitkälle että oli kertonut ystävilleen Antonin olevan jonkun puolalaisen aatelismiehen poika, joku karkoitettu prinssi tai joku muu yhtä romanttinen persoona. "Hän oli niin hienotunteinen, että hän ei halua kertoa itsestään", oli Mrs. Raymond varovasti selittänyt, ja Anton ei oikaisnut sitä. Jos se kuvittelu miellytti häntä ja hänen ystäviään, niin miksi pilaisi hän heidän huviaan. Ja ilmeisesti se miellytti Mrs. Raymondia, tai muuten hän ei olisi keksinyt sitä.

Köörin jäsenet tervehtivät häntä hymyilyllä ja hän teeskenteli iloista mieltä, jota ei kuitenkaan tuntenut. Mrs. Raymond oli hyvin ystävällinen käytöksessään häntä kohtaan, ja hänen läsnäolonsa miellytti ja hetkeksi poisti synkät ajatukset persoonallisista suruistaan. Mrs. Raymond oli puettu pronssinväriin samettipukuun, joka lisäsi hänen silmiensä heikkoa ja teki hänen kauniit kasvonsa vieläkin suloisemmiksi. Ja hän hymyili niin ystävällisesti Antonille, että hän hetkeksi unhotti oman kurjan elämänsä.

Harjotusten jälkeeni ihmott Mrs. Raymond hankkineensa An-

HUOMIOON OTETTAVIA JUTELMIA

OSASTOILLE, KIRJALLISUUSKOMITEOILLE, ASIAMIEHILLE YNNÄ MUILLE.

Joko olette kaikkialla alkaneet keräämään nimiä siihen suureen Toverin joulunumeroon siten toivottaaksenne hauskaa joulua tuttavillenne Toverin kautta?

Olkaapas asioitsijat nyt ahkerasti liikkeellä saadaksemme Toverinkin ilmestymään suurempana kuin tavallisesti.

Toiset lehdet ovat edellisinä vuosina olleet aina edellä Toverista, johon heillä kylläkin on parempi mahdollisuuskin katsoen suomalais-asutukseen, vaan nyt uskon kuitenkin lännelläkin olevan siksi paljon kansalaisia jotka haluavat saada onnentoivotuksensa 10 sentillä lähetetyksi tuttavilleen, että niillä voidaan täyttää useampia sivuja.

Näyttäkääpäs länteläiset kuuloksi tullutta lännen kurssia lähettämällä jokaisen paikkakunnallanne olevan suomalaisen onnentoivotus tänä vuonna Toverissa julkaistavaksi!

Listat ovat lähetetty jo aikuisemmin asiamiehille ja osastoille, vaan vaikkapa Teillä ei olisi listojaakaan nimien keräystä varten, voitte ottaa nimiä paperiliuskoille ja lähettää ne rahan seurassa, 10 senttiä nimeltä, Toveriin.

Samoin sopisi Toverittareista tehdä suuri joulunumero lähettämällä onnentoivotuksia Toverittareissa julkaistavaksi. Koetamme saada sen ulos, jos vaan nimet olisivat täällä ajoissa, jo joulukuun 12 päivä. Toveritar on parhain onnentoivotusten välittäjä, sillä Toveritar menee ympäri koko maan. Siinäkin maksaa onnentoivotukset vaan 10 senttiä nimeltä kerran julkaistuna.

Joulukorttitilaukset ehtivät vieläkin ajoissa painostamme ulos, sillä annamme niille erikoisen huomion ja painamme niitä sitä mukaa kun saapuvat. Kiirehtikää siis joulukorttien kanssa. Lähettäkää tilauksenne mitä olette ottaneet, heti tulemaan.

Samoin kiiruhtakaa joulujulkaisu-tilauksianne saadakseen ne ajoissa. —TOVERIN KONTTORI.

tonille kolme uutta oppilasta. Tämä sai Antonin melkein iloiselle mielelle. Se enempi kun korvaa ne tulot jotka lappuun, kun täytyy jättää työnsä puodissa viikon perästä. Hän saattoi Mrs. Raymondin hänen asunnolle ja hartaasta pyynnöstä astui sisälle, juodakseen kupin teetä—joka todella olikin lasi valkoista viiniä juhlapäivä-leivosten kanssa. Mrs. Raymondin sisko, ja pikku Margareta, jotka tulivat tervehtimään "äitiä", yhtyivät myöskin pöytään, ja iloinen puolituntia kului ennenkuin Anton voi pakoittaa itsensä lähtemään.

Takaisin egyptiläiseen kahvilaan hän kiirehti, takaisin paikkaan jota hän inhosi. Siellä hän soitti sillä aikaa kun mieluinen, meluisa joukko vääriin johdettuja nuorukaisia—ja jotkut vanhemmat ihmiset—juhliivat jäljennetyllä viinillä, kehnolla öluella ja sikureteilla. Mutta äskeiset tapahtumat pyörivät hänen mielessään niin voimakkaasti että hän ei niin suuresti huomannut eikä tuntenut ympäristönsä illettävyyttä.

Hänen elämänsä näytti saavuttaneen käänteen, missä se jo kikkui kallon kielekkeellä, menestyksen kukkulan laidassa. Hän näki selvään edessään alas-pain vievän tien ja ammottavan kuilon alhaalla. Ja hän myöskin näki, melkein yhtä selvään, ylöspäin vievän tien, missä aurinko valaisi huippua. Kaikesta sielustaan hän ikävöi auringon valoa ylhäällä ja pelkäsi pimeyttä alhaalla. Kaikella voimallaan hän tahtoi pyrkiä ylöspäin, auringon valoon, joka kruunasi huipun. Mutta hänen jalansijansa oli niin epävarma, ja niin paljon murtuvia kiviä jalkain alla, että häntä pyöräytti ajatella mitä tulee

tapahtumaan. Ja kuitenkin hänen asemansa oli äärettömän paljon parempi kuin se oli ollut muutamia kuukausia sitte, kun hän oli niin alhaalla kuilon pimeydessä, että ei edes vilausta nähnyt valosta ylhäällä. Nyt hän voi sen nähdä kuitenkin, ja tiesi että se on siellä. Epätoivoisesti hän riippui ajatuksessa ylöspäin johtavasta tiestä, sillä hän tiesi että toivo on lanka, joka auttaisi häntä kiipeämään ylöspäin.

Kun Anton oli syventynyt näitä miettimään, tuihi hän hätäisen vapisevan kosketuksen käsivarrellaan. Kääntäen päätänsä, näki hän hennon kultakutrisen tytön seisovan vieressään, ja vastustaanpuhujan tavalla sanoi hän hiljaa, liikunnattomasti huulin: "Kortti on taskussanne. Lukekaa se." Samalla hän katsoi, ja kaikki mitä Anton muisti hänestä, oli hänen kultainen tukkansa. Se oli niin tuuheaa ja täydellisesti kullan kellervä.

Työnsä päätyttyä otti hän kortin taskustaan ja luki: "Oh, jos teillä on sääliä, niin tulkaa huoneeseen No. 12 Annex."

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

Jos olette

Kipeä

Pyytäkää VAPA LÄÄKE KIRJA No. 5.

Jossa yli 25 erilaista miesten ja naisten tautia on selitetty, sekä täydellinen luettelo suomalaisista lääkkeistä. Lähettäkää taudin nimeltä taudin oireet ja me esitämme teille mikä lääke olisi tilattava, lääkkeen hinnan y. m. (Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan tosittomalaisia lääkkeitä.)

(Tämän kirjan saatte vapaasti, ja pitkäsi olla jokaisen suomalaisen kodissa, sillä ette tiedä, koska tarvitsette sitä.... Varokaa humpuukilääkkeitä ja humpuukitehtoria....)

—Lignell'in Apteeki on suurin—
—suom. Apteeki Yhdysvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.